

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. marts 2007 — British Airways plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Virgin Atlantic Airways Ltd

(Sag C-95/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — misbrug af dominerende stilling — luftfartsselskab — aftaler indgået med rejsebureauer — præmier forbundet med fremgangen i salget af billetter udstedt af dette selskab i løbet af en bestemt periode i forhold til en referenceperiode — præmier tildelt ikke kun for billetter solgt efter opfyldelse af salgsmålet, men for alle billetter, der er solgt i den pågældende periode)

(2007/C 95/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: British Airways plc (ved solicitor R. Subiotto, barrister R. O'Donoghue og W. Wood, QC)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Oliver, A. Nijenhuis og M. Wilderspin, som befuldmægtigede) og Virgin Atlantic Airways Ltd (ved solicitor J. Scott, barrister C. West og N. Green, QC)

Sagens genstand

Appel til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 17. december 2003, British Airways mod Kommissionen (sag T-219/99), hvorved Retten frifandt Kommissionen for British Airways' påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. juli 1999 om en procedure i henhold til traktatens artikel 82 (IVD-2/34.780 — Virgin/British Airways) vedrørende aftaler indgået mellem British Airways og rejsebureauerne, hvorved der indførtes provisionsordninger og andre fordele, der er forbundet med en forhøjelse af omsætningen af British Airways' billetter

Konklusion

1. Appellen forkastes.
2. British Airways plc betaler sagens omkostninger.

_____ ⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. marts 2007 — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt (anmodning om præjudicial afgørelse fra Finanzgericht Köln (Tyskland))

(Sag C-292/04) ⁽¹⁾

(Indkomstskat — godtgørelse for selskabsskat med hensyn til udbytte udloddet af hjemmehørende selskaber — artikel 56 EF og 58 EF — begrænsning af en doms tidsmæssige virkning)

(2007/C 95/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Sagsøgt: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Köln (Tyskland) — fortolkning af artikel 56 EF og 58 EF — indkomstskatteordning, hvorefter der ydes en »skattegodtgørelse« for udbytter, der udloddes af indenlandske selskaber, men ikke for udbytter, der udloddes af selskaber med hjemsted i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en skattelovgivning, hvorefter en aktionær, som er fuldt skattepligtig i en medlemsstat, har ret til en godtgørelse for selskabsskat ved udlodning af udbytte fra et kapitalsselskab, beregnet på grundlag af den skattesats, der gælder for selskabsskat af udloddet overskud, når det udloddende selskab er hjemmehørende i denne medlemsstat, men ikke når det nævnte selskab er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. marts 2007, strafesag mod Massimiliano Placanica (sag C-338/04), Christian Palazzese (sag C-359/04), Angelo Sorricchio (sag C-360/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo (Italien))

(Forenede sager C-338/04, C-359/04 og C-360/04) (¹)

(Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — fortolkning af artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — krav om koncession — udelukkelse af visse erhvervsdrivende, der er stiftet som visse former for kapitalsselskaber — krav om polititilladelse — strafferetlige sanktioner)

(2007/C 95/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo

Parterne i hovedsagen

Massimiliano Placanica (sag C-338/04), Christian Palazzese (sag C-359/04), Angelo Sorricchio (sag C-360/04).

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Larino, Sezione distaccata di Termoli — fortolkning af artikel 43 EF ff. og artikel 49 EF samt Domstolens dom i sag C-243/01, Gambelli m.fl. — national lov, som gør det strafbart at reklamere for og indsamle indsatser i forskellige væddemål, navnlig vedrørende sportsbegivenheder — indsamling af indsatser via internettet foretaget af en agent uden bevilling på vegne af et selskab, der driver virksomhed efter bevilling tildelt i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) En national lovgivning, der indeholder et forbud mod udøvelse af virksomhed, der består i indsamling, modtagelse, registrering og videresendelse af tilbud om væddemål, navnlig vedrørende sportsbegivenheder, uden en koncession eller tilladelse, der er udstedt af den pågældende medlemsstat, udgør en restriktion for etableringsfriheden og for den frie udveksling af tjenesteydelser i medfør af artikel 43 EF, henholdsvis artikel 49 EF.
- 2) Det tilkommer de forelæggende retter at tage stilling til, om den nationale lovgivning — for så vidt som den begrænser antallet af erhvervsdrivende, der arbejder inden for hasardspilsektoren — er i overensstemmelse med målet om at undgå, at aktiviteter inden for denne sektor anvendes til kriminelle eller bedrageriske formål.
- 3) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter erhvervsdrivende, der er stiftet i form af kapitalsselskaber, hvis aktier er noteret på de officielle børser, udelukkes fra hasardspilsektoren og ydermere fortsat er udelukket fra denne sektor.
- 4) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der pålægger personer som de tiltalte i hovedsagerne strafferetlige sanktioner for at have udøvet organiseret væddemålsvirksomhed uden den koncession eller polititilladelse, som kræves i henhold til den nationale lovgivning, når disse personer ikke har kunnet opnå de nævnte koncessioner og tilladelser, fordi medlemsstaten har afslået at tildele dem i strid med fællesskabsretten.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.
EUT C 262 af 23.10.2004.